

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/2969/2024.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kfv.I.35.159/2024/2. számú végzése alaptörvényellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] Az ATTACK-TRANS Kft. (a továbbiakban: indítványozó) alkotmányjogi panaszt nyújtott be az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése, E) cikk (3) bekezdése, Q) cikk (1)-(3) bekezdései, XXIV. cikk (1) bekezdésének, és XXVIII. cikk (1) és (6) bekezdésének sérelmére való hivatkozással.
- [2] Az indítványozó kérelme arra irányult, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg, hogy a Kúria Kfv.I.35.159/2024/2. számú végzése és a Miskolci Törvényszék 5.K.700.278/2024/7számú ítélete alaptörvény-ellenes és ezért azt semmisítse meg.
- [3] Az alkotmányjogi panasz benyújtására okot adó ügy lényege a következő.
- [4] 1. A NAV Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Adó- és Vámigazgatósága (a továbbiakban: elsőfokú adóhatóság) a 2021. január 1. és 2021. december 31. közötti időszakra vonatkozóan az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Air.) 89. § (1) bekezdés a) pontja alapján általános forgalmi adó adónemet érintően bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzést folytatott le az indítványozónál. Az elsőfokú adóhatóság az ellenőrzés eredményeként 14 396 000 forint adókülönböt állapított meg az indítványozó terhére, amelyből az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény (a továbbiakban: Art.) 217. § (1) bekezdése alapján 14 128 000 forintot adóhiánynak minősített, ezen adóhiány összege után az adóbírság összegét 7 064 000 forintban állapította meg.
- [5] Az indítványozó fellebbezése alapján, másodfokon eljáró Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság (a továbbiakban: másodfokú adóhatóság) 6447454744. számú határozatával (a továbbiakban: másodfokú határozat) az elsőfokú adóhatóság

határozatát megváltoztatta és az indítványozó terhére 27 798 000 forint adóbírságot szabott ki. A másodfokú határozat indokolásában rámutatott arra, hogy az elsőfokú adóhatóság eljárása során nem volt megállapítható olyan, az ügy érdemére kiható eljárási jogszabálysértés, amely a felülvizsgált határozat megsemmisítését indokolta volna. Az indítványozót megillető tisztességes ügyintézéshez való jog részjogosítványainak megsértését (a bizonyítékok adózóval való ismertetésének hiánya, a bizonyítékok csatolásának elmaradása, fegyveregyenlőség elvének sérelme) nem találta megalapozottnak.

- [6] Az indítványozó ezt követően kérte a másodfokú határozat bírói felülvizsgálatát. A Miskolci Törvényszék 5.K.700.278/2024/7. számú ítéletében mindenekelőtt az indítványozó által állított eljárási szabálysértéseket és az esetlegesen megállapítható szabálysértéseknek az ügy érdemére gyakorolt hatását vizsgálta. Az elsőfokú adóhatóság által lefolytatott bizonyítási eljárás felülvizsgálatával összefüggésben a Miskolci Törvényszék megállapította, hogy az elsőfokú adóhatóság a bizonyítási kötelezettségének a szükséges és elégséges mértékben eleget tett (lásd: Miskolci Törvényszék 5.K.700.278/2024/7. számú ítélete [109]–[114] indokolási pontjait). Az elsőfokú adóhatóság indokolási kötelezettségével összefüggésben előadott indítványozói érvekre vonatkozóan a Miskolci Törvényszék megállapította, hogy az elsőfokú adóhatóság indokolása teljesítette az Air. 73. § (1) bekezdés c) pontja szerinti követelményeket, mivel az abban megállapított tényállás tartalmazza mindazon releváns megállapításokat, amelyek összevethetőek az ügyben alkalmazandó jogszabályi rendelkezésekkel, továbbá megjelölte a tényállás alapját képező bizonyítékok ismertetését is (lásd: a Miskolci Törvényszék 5.K.700.278/2024/7. számú ítélete [115] indokolási pontját).
- [7] Összességében megállapította, hogy az első- és másodfokú adóhatóságok eljárása az indítványozó tisztességes eljáráshoz fűződő alapjogát, valamint a jogorvoslathoz való jogát nem sértette. Az indítványozó nem volt elzárva attól, hogy az elsőfokú adóhatóság határozatának megállapításaival szemben jogorvoslati jogával éljen. Olyan lényeges eljárási szabályszegést, amely az ügy érdemére is kihatással lett volna, a Miskolci Törvényszék 5.K.700.278/2024/7. számú ítéletében nem azonosított.
- [8] Az indítványozó ezt követően felülvizsgálati kérelemmel fordult a Kúriához. A Kúria Kfv.I.35.159/2024/2. számú végzésével annak befogadását megtagadta a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 118. § (1) bekezdés a) pont ab) és ad) alpontjai alapján. Döntése elvi tartalmaként a Kúria rögzítette: „[a] felülvizsgálati kérelem befogadhatóságáról való döntés során a Kúria nem végezheti el a támadott jogerős ítélet érdemi felülvizsgálatát, csak azt vizsgálhatja, hogy a kérelem alkalmas-e az ügy érdemére kiható anyagi jogi, vagy eljárásjogi jogszabálysértés észlelésére, illetve kimutatható-e jogkérdésben eltérés a Kúria közzétett határozatától. Ehhez a felülvizsgálati kérelem és a jogerős ítélet és

szükség szerint az elsőfokú peres iratok formai összevetését kell elvégeznie” (lásd: a Kúria Kfv.I.35.159/2024/2. számú végzésének [29] indokolási pontját).

- [9] 2. Az indítványozó ezek után nyújtotta be alkotmányjogi panaszát. Elsősorban a tisztességes hatósági [Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése], valamint tisztességes bírósági eljáráshoz [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése] való jogának sérelmét állította indítványában. Állítása szerint a másodfokú adóhatóság nem értesítette őt az eljárás megindításáról és nem tájékoztatta a bizonyítékokról, az adóhatóság rendelkezésére álló iratokat az indítványozó csak a per során ismerhette meg, azonban a bizonyítékok beszerzésének dokumentumait a per során sem ismerhette meg, mert az adóhatóság azt kérése ellenére nem küldte meg. Az indítványozó álláspontja szerint az adóhatóság a döntése alapját képező valós indokot a határozatban nem jelenítette meg, a döntés lényeges tartalmát nem ismertette vele, a Miskolci Törvényszék pedig nem intézkedett az iratok bekéréséről. A másodfokú adóhatóság megsértette továbbá az indokolási kötelezettségét [Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése], ugyanis döntése „lakonikus rövidségű”, a tényállást és a „jogi indokolást” sem tartalmazza. A másodfokú adóhatóság határozatának indokolásából az indítványozó szerint nem derül ki, hogy a bizonyítékokat milyen jogszabályi hely alapján szerezte be és mely szempontrendszer alapján értékelte. A Miskolci Törvényszék ítéletéből pedig indítványozó számára nem vált világossá [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése], hogy a bíróság hogyan értékelte a bizonyítékokat. Az indítvány szerint a neki okozott jogsértéseket csakis egy új eljárásban lehetett volna orvosolni. Nézete szerint az eljárás az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből következő *fair* jellege csak a Kp. tételes rendelkezéseinek maradéktalan betartásával biztosítható.
- [10] Összességében az indítvány szerint az adóhatóságok és az ügyében eljáró bíróság az indítványozó észrevételezési jogát korlátozták, hiszen nem ismerhette meg a bizonyítékokat. Álláspontja szerint ezért az adóhatóság döntése a tisztességes hatósági eljáráshoz, a bíróság eljárása pedig a tisztességes bírósági eljáráshoz fűződő joga sérelméhez vezetett.
- [11] Fentiekén túl az indítvány szerint az Alaptörvény Q) cikk (1)–(3) bekezdései azt a kötelezettséget róják a bíróságokra, hogy követniük kell az EJEB döntéseiben foglalt gyakorlatot. Az indítvány megemlítette még az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését, E) cikk (3) bekezdését, valamint XXVIII. cikk (6) bekezdését, de érdemi indokolást ezek sérelméhez nem fűzött.
- [12] 3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 50. § (1) bekezdése és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése alapján tanácsban járt el az ügyben. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság először az alkotmányjogi panasz befogadásáról döntött, amelynek során az eljáró tanács vizsgálta, hogy az indítvány megfelel-e az alkotmányjogi panasz befogadhatóságára vonatkozó törvényi – formai és tartalmi – feltételeknek.

- [13] 3.1. Az indítványozó az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott hatvan napos határidőben nyújtotta be az alkotmányjogi panaszt: a Kúria Kfv.I.35.159/2024/2. számú végzését 2024. július 4-én hozta meg, a panaszt az indítványozó 2024. augusztus 1-jén nyújtotta be.
- [14] 3.2. Az Alkotmánybíróság Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján a továbbiakban azt vizsgálta, hogy a panasszal támadott bírói döntés (vagyis a Kúria végzése) az ügy érdemében hozott vagy eljárást lezáró döntésnek minősül-e, az indítványozó kimerítette-e a jogorvoslati lehetőségeit, az indítványozó érintettnek minősül-e, illetve Alaptörvényben biztosított jog sérelmét állítja-e a panaszban.
- [15] Az indítványozó az alapul szolgáló bírósági eljárásban felperesként vett részt. Az alkotmányjogi panasz benyújtására tehát indítványozói jogosultsággal rendelkezik, és mivel a támadott kúriai végzés tárgya az indítványozóra vonatkozó határozat felülvizsgálata, érintettnek is minősül.
- [16] Az indítványozó rendes jogorvoslati jogát kimerítette, amikor az adóhatóság határozatával szemben keresetet nyújtott be a törvényszékhez, amelynek ítéletével szemben fellebbezésre nincs törvényi lehetőség. A rendkívüli jogorvoslat kimerítése nem kötelező az alkotmányjogi panasz benyújtásához, jóllehet az indítványozó élt a felülvizsgálati kérelem lehetőségével is. Ezek alapján megállapítható, hogy az indítványozó a rendelkezésére állt jogorvoslatokat kimerítette.
- [17] A Kúria azon döntése, amelyben megállapítja, hogy felülvizsgálati eljárásra nincs lehetőség, az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti, a bírósági eljárást befejező egyéb döntésnek minősül, ezért alkotmányjogi panasszal támadható {lásd hasonlóan: 3035/2024. (I. 24.) AB végzés, Indokolás [20]; 3263/2024. (VII. 12.) AB végzés, Indokolás [18]}.
- [18] Az Ügyrend 32. § (5) bekezdése értelmében az Alkotmánybíróság a Kúriának a felülvizsgálati eljárásban hozott nem érdemi döntésén keresztül csak akkor vizsgálja az alapügyben hozott bírói döntést, ha a Kúria az alkotmányjogi panaszban sérelmezett, nem érdemi döntését mérlegelési jogkörben hozta meg. A Kúria Kfv.I.35.159/2024/2. számú végzése az eljárást befejező döntés, amely a Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ab)* és *ad)* alpontjai alapján, mérlegelés eredményeként született, így az alapügyben hozott törvényszéki ítélet is felülvizsgálható {lásd hasonlóan: 3042/2025. (I. 21.) AB végzés, Indokolás [29]}.
- [19] 3.3. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése értelmében alkotmányjogi panasz előterjesztésére valamely, az alkotmányjogi panaszok elbírálása szempontjából Alaptörvényben biztosított jog sérelme esetén van lehetőség. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint az Alaptörvény az E) cikk (3) bekezdése {lásd például: 3014/2024. (I. 12.) AB végzés, Indokolás [23]} és Q) cikke {lásd például 3105/2023. (III. 14.) AB határozat, Indokolás [21]} az alkotmányjogi panaszok elbírálása szempontjából nem

tartalmaznak Alaptörvényben biztosított jogot, ezért ezek állított sérelme sem vetheti fel az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának sérelmét.

- [20] Az Alkotmánybíróság gyakorlata abban is következetes, hogy az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésére csak a kellő felkészülési idő hiányával, illetve a visszaható hatályú jogalkotás és jogalkalmazás tilalmával összefüggésben alapítható alkotmányjogi panasz {lásd például: 3370/2023. (VII. 19.) AB végzés, Indokolás [20]}, ami jelen ügyben nem teljesült.
- [21] Az alkotmányjogi panasz ezért ezekben az elemeiben nem teljesíti az Abtv. 27. § (1) bekezdés *a)* pontja törvényi követelményét, azokat az Alkotmánybíróság jelen eljárásának keretei között nem vizsgálhatta.
- [22] 3.4. Az indítvány a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében felsorolt követelményeit az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése és XXVIII. cikk (1) bekezdése vonatkozásában teljesíti: *a)* tartalmazza azt a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá azt, amely az indítványozó indítványozói jogosultságát megalapozza (Abtv. 27. §); *b)* az eljárás megindításának indokait, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét (a bizonyítékok megismeréséhez fűződő jog és az indokolt hatósági és bírósági döntéshez fűződő jog sérelme); *c)* az Alkotmánybíróság által vizsgálandó bírósági döntést (a Miskolci Törvényszék 5.K.700.278/2024/7. számú ítéletét); *d)* az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezését [XXIV. cikk (1) bekezdése és XXVIII. cikk (1) bekezdése]; *e)* indokolást arra nézve, hogy a támadott ítélet miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével, valamint *f)* kifejezett kérelmet arra, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a támadott bírói döntés alaptörvény-ellenességét és semmisítse meg azt.
- [23] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (6) bekezdésének sérelmét ezzel szemben az indítvány ugyan megemlíti, de arra nem tér ki, hogy a támadott bírói ítéletek miért és mennyiben sértik az Alaptörvény ezen rendelkezését. Az Alkotmánybíróság jelen ügyben is hangsúlyozza: „[i]ndokolás hiányában a kérelem nem felel meg határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében írt követelményének, annak elbírálására nincs lehetőség. Az Alaptörvény egyes rendelkezéseinek pusztá felsorolása ugyanis nem ad kellő alapot az alkotmányossági vizsgálat lefolytatására” {34/2014. (XI. 14.) AB határozat, Indokolás [212]; 3031/2021. (II. 2.) AB végzés, Indokolás [15]}.
- [24] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (6) bekezdése sérelmét állító kérelem nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b)* és *e)* pontjában írt feltételnek.
- [25] 3.5. Az Abtv. 29. §-a szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. E két feltétel alternatív jellegű, bármelyik fennállása megalapozza a panasz befogadhatóságát.

- [26] Az Alkotmánybíróság a továbbiakban a tisztességes hatósági és tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal összefüggésben fennálló alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést külön vizsgálta a következők szerint.
- [27] 3.5.1. A tisztességes hatósági eljáráshoz való jog jogállami követelményrendszerben való érvényesülése elsősorban azt követeli meg, hogy kifejezett törvényi rendelkezés tisztázza, mit és miként kell hatósági döntésbe foglalni. „A hatósági döntés indokolásának a minősége elemi összefüggésben áll a tisztességes hatósági eljáráshoz való joggal, amelyet az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése foglal magában. A jogállami követelményrendszernek a megnyilvánulása az, hogy az Alaptörvény önálló, az ügyintézés alapjogaként ismeri el a *fair* hatósági eljáráshoz való jogot. Az alapjogi jogvédelem kiterjed többek között a hatósági aktusok törvényben meghatározott indokolására {3223/2018. (VII. 2.) AB határozat, Indokolás [29]}.”{3311/2018. (X. 16.) AB határozat, Indokolás [26]; 4/2019. (III. 7.) AB határozat, Indokolás [81]-[82]}.
- [28] Az iratbetekintés az Alkotmánybíróság értelmezésében ahhoz a követelményhez igazodik, hogy az ügyfél jogait gyakorolni, kötelezettségeit teljesíteni tudja. „A vizsgálati típusú eljárásokban e jog biztosítja, hogy a hatóság jogi álláspontjával szemben az ügyfél szükség szerint ki tudja alakítani a nyilatkozatai, észrevételei, indítványai tartalmát, a hivatalból indított, felelősséget megállapító hatósági eljárásokban pedig védekezését. Ennek megfelelően a tisztességes hatósági eljáráshoz való jognak szerves részét képezi a nyilatkozattételhez és – olyan szakigazgatási eljárásokban, amelyek retrospektív szemléletű ellenőrzést folytatnak le és bíróság kiszabásához is vezethetnek – a védekezéshez való jog. E nyilatkozattételhez és védekezéshez való jog érvényesülése feltételezi, hogy az ügyfél (adózó) megismerhesse a hatóság bizonyítási eljárását, az annak keretében beszerzett okirati és egyéb bizonyítékokat, amelyekre a hatóság az ügyfelet érintő döntéseit alapozza. A megismerés hiánya az adott esetben akár ki is zárhatja, hogy az ügyfél már az eljárás folyamán észrevételt tehessen a tényállás feltáratlanságára, avagy a későbbiekben a hatósági határozat iratellenességére. (...) Az iratbetekintés a közigazgatási szerv jogszerű működésének egyik törvényi garanciája és emellett az ügyfelek hatósági eljárásban való hatékony részvételének lehetőségét alapozza meg. Emiatt a nyilatkozattételhez és védekezéshez való jogon keresztül a tisztességes hatósági eljáráshoz való jog értelmezési tartományához is szükségképpen hozzátartozik.”{3223/2018. (VII. 2.) AB határozat, Indokolás [36]-[37]}
- [29] A tisztességes bírósági eljáráshoz való jog pedig az eljárás egészének a minőségét védi, ami korlátozhatatlan, mert már maga is jogi mérlegelés eredménye. A tartalmát különböző részjogosítványok képezik. Ekként azonosította már az Alkotmánybíróság például „a bírósághoz fordulás jogát {3215/2014. (IX. 22.) AB határozat, Indokolás [11]-[13]}, a tárgyalás nyilvánosságát és a bírósági döntés nyilvános kihirdetését {22/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [49]}, a törvény által létrehozott bíróság

független és pártatlan eljárását {21/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [58]}, az észszerű időn belüli eljárást {3024/2016. (II. 23.) AB határozat, Indokolás [15]}, az indokolt bírói döntéshez való jogot {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [34]}, a fegyverek egyenlőségét {2/2017. (II. 10.) AB határozat, Indokolás [50]}, az igazságszolgáltatás integritásának védelmét {3/2021. (I. 7.) AB határozat, Indokolás [69]}” {3291/2021. (VII. 22.) AB határozat, Indokolás [47]}.

- [30] Az Alkotmánybíróság fent összefoglalt gyakorlata és az indítvány tartalma alapján megállapította, hogy jelen alkotmányjogi panasz mindehhez képest, az Áfa levonási jog megtagadásával összefüggésben, nem vet fel olyan új, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, amely a panasz befogadását és érdemi elbírálását indokolná.
- [31] 3.5.2. A második, a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességre vonatkozó feltételt érintően az Alkotmánybíróság a következőket állapította meg.
- [32] Az ügyben született jogalkalmazói döntések alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó jelen panaszában is azon törvényességi aggályait sorolja fel, amelyeket már az elsőfokú határozattal szemben benyújtott fellebbezésében és keresetlevelében, majd a felülvizsgálati kérelmében is nevesített.
- [33] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó ügyféli jogainak korlátozására vonatkozó állításait (mint törvényességi kifogásokat) az ügyben eljáró másodfokú adóhatóság és a Miskolci Törvényszék megvizsgálták. A Miskolci Törvényszék ítéletének indokolásában részletesen adott számot az adóhatósági eljárásban alkalmazott bizonyítékok indítványozó általi megismeréséről. A Miskolci Törvényszék az Alkotmánybíróság irányadó gyakorlatának figyelembevételével vizsgálta a tisztességes ügyintézéshez való jog — indítványozó által felhívott — részjogosítványainak megsértését is. Ezen belül kitért az eljárási határidők túllépésére (Indokolás [116]-[121]), a tényállás-tisztázási kötelezettség megsértésére (Indokolás [114]), az adóhatóság indokolási kötelezettségére (Indokolás [115]) és az iratbetekintési jog érvényesülésére (Indokolás [123]).
- [34] Az Alkotmánybíróság 3183/2017. (VII. 14.) AB végzésében már megítélte a bírói döntések hosszúságának alkotmányossági vetületét és megállapította, hogy „az indokolás terjedelme önmagában nem fokmérője a tisztességes eljárás követelményének, így ezen formai szempont önmagában eleve nem alkalmas alapjogi sérelem okozására. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint »[a] bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem az indítványozó szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása. A jogszabályok végső soron és kötelező erővel történő értelmezése egyébiránt a bíróságok feladata.« {30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [89]}” (Indokolás [14]).
- [35] Az Alkotmánybíróság jelen ügyben is kiemeli, hogy „[a]z Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d*) pontja, valamint az Abtv. 27. §-a alapján a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kiküszöbölésére van jogköre, a

bírói döntés irányának, a bizonyítékok bírói mérlegelésének, és a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírálatára azonban már nem rendelkezik hatáskörrel” {3231/2012. (IX. 28.) AB végzés, Indokolás [4]}. Az alkotmányjogi panasz „nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének. [...] A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, mely egyéb jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]–[14]}. „Az Alkotmánybíróság az Abtv. 27. §-ában szabályozott hatáskörében eljárva a bírói döntés és az Alaptörvény összhangját biztosítja. Ebből következően a bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság attól is tartózkodik, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon” {3137/2013. (VII. 2.) AB végzés, Indokolás [9]}. „Sem a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga, sem a diszkrimináció tilalma nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti »szuperbíró« szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el” {először lásd: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]; lásd legutóbb: 3319/2024. (VII. 24.) AB végzés, Indokolás [35]}.

- [36] Az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy a törvényesség vizsgálata során az ügyben eljáró Miskolci Törvényszék kimerítően vizsgálta az indítványozó által felhozott érveket az ügyféli jogai esetleges sérelmét illetően. Az, hogy az indítványozó a bírói döntésben foglaltakkal nem ért egyet, nem adhat alapot az alaptörvény-konformitás vizsgálatára alkotmányjogi panasz keretén belül.
- [37] Mindezek alapján az indítványban foglaltak nem vetették fel az érdemi vizsgálat szükségességét és a bírói döntések alaptörvény-ellenességének kételyét.
- [38] 4. Mivel a kifejtettek szerint az alkotmányjogi panasz nem felelt meg az Abtv. 27. § (1) bekezdésének, 29. §-ának, valamint az 52. § (1b) bekezdés *b)* és *e)* pontjának, az Alkotmánybíróság azt az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdése alapján eljárva az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontjai alapján visszautasította.

Budapest, 2025. április 1.

Dr. Patyi András s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Lomnici Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró